

виданні документами є час опублікування засобу масової інформації загальнодержавного значення [3].

Отже, інститут спеціального досудового розслідування є доволі молодим у системі кримінального провадження, а тому недостатньо вивченим. Положення проведення спеціального досудового розслідування зазначені у КПК України, проте поряд із цим не висвітлено тлумачення цього терміну, що значно полегшило б його розуміння, а також даний інститут не має чіткої позиції серед форм/різновидів досудового розслідування.

Бібліографічні посилання:

1. Матвієвська Г.В. Заочне провадження у кримінальному судочинстві в Україні : автореф. ... канд. юрид. наук. Х. : Нац. ун-т «Юридична акад. Укр. ім. Ярослава Мудрого», 2013. 20с.

2. Матвієвська Г.В. Теоретичні засади застосування заочного провадження в кримінальному процесі. Науковий вісник Ужгородського університету. 2012. №18.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України :Закон України від 12.04.2012 року № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 21.02.2021).

Ченчик Валерія,
курсант 2-го курсу
Факультету підготовки фахівців
для підрозділу кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Бублик Надія Сергіївна
старший викладач кафедри кримінального процесу
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ

На сьогодні однією з основних форм комплексної діяльності правоохоронних органів у боротьбі із кримінально – протиправними діями виступає взаємодія органу досудового розслідування з оперативними підрозділами. Успішне виконання завдань розслідування полягає у вдалому налагодженні спільної, узгодженої, кваліфікованої та цілеспрямованої роботи в ході здійснення такого роду дій. Зокрема, це простежується під час розслідування та розкриття кримінальних правопорушень на стадії досудового розслідування, де слідчий вступає у такий взаємозв'язок з оперативним підрозділом.

Насамперед потрібно звернутися до положень кримінального процесуального кодексу (далі –КПК) України, а саме – п. 3 ч. 2 ст. 40, де регламентовано, що слідчий має законні підстави на доручення проведення слідчих (розшукових) та негласних (слідчих) розшукових дій відповідному оперативному підрозділу, які, у свою чергу, повинні дотримуватися та виконувати їх в обов'язковому порядку, про що наголошено у ч. 3 ст. 41 КПК України [1].

Вся процедура взаємодії слідчого з оперативним підрозділом регламентується Інструкцією з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні.

У загальних положеннях Інструкції вказано, що основним завданням такої взаємодії, насамперед, виступає покращення запобіганню кримінальним правопорушенням, їхньому швидкому виявленню та підвищенню ефективності у розслідуванні та протидії, також успішне притягнення правопорушників до відповідного виду відповідальності, відшкодуванню завданої шкоди внаслідок протиправних діянь, відновлення порушених прав та інтересів як фізичної, так і юридичної особи [2].

Під час здійснення такого роду організації взаємодії, слідчі та оперативні підрозділи вдаються до виконання певного алгоритму, який дає змогу покращити виконання покладених на них завдань та досягти кінцевого результату. У свою чергу, алгоритм являє собою заздалегідь обговорені та послідовні дії слідчого та

оперативного підрозділу, які спрямовані на розв'язання поставлених перед ними завдань.

Матвієнко В.П. у своїй праці наголошує, що ефективність у здійсненні оперативними підрозділами оперативно-розшукового заходу та негласної розшукової дії, яка тимчасово обмежує права особи, у момент здійснення оперативно-розшукової справи, згідно із Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», зумовлена відповідною взаємодією суб'єктів, котрі здійснюють таке провадження, забезпечують прокурорський та судовий контроль на кожному етапі організації, безпосереднього проведення, фіксування результатів і використання здобутих відомостей [3].

Ми погоджуємося із думкою більшості науковців стосовно того, що основними формами такої взаємодії виступають процесуальні та організаційні аспекти. До процесуальних варто віднести: передачу прокуророві протоколу про проведення негласної слідчої дії, що регламентовано ст. 252 КПК України; доручення слідчого щодо проведення негласної слідчої дії (ст. 40, 246 КПК України); надавати допомогу слідчому у момент здійснення провадження негласних слідчих дій (ст. 40 КПК України) [1].

Пясковський В.В. у своєму дослідженні дотримується думки, що процесуальні форми взаємодії впливають із норм КПК України, з огляду на що у момент здійснення досудового розслідування взаємодія слідчого з іншими правоохоронцями набуває різних форм, в залежності від характеру протиправних дій [4].

До організаційних варто віднести планування, обмін отриманою інформацією, координування дії, консультації, реалізація матеріалів оперативно-розшукової діяльності, аналізування причин та умов, які спричинили вчинення протиправних дій тощо.

Отже, ефективність у виконанні слідчим зі співробітниками оперативного підрозділу своїх завдань під час здійснення досудового провадження цілком залежить від дотримання як процесуальних так і організаційних форм взаємодії. Також, варто пам'ятати, що в більшості випадків, успішний результат залежить

від спеціалізації слідчих та співробітників оперативних підрозділів, тому окрім їхньої взаємодії, потрібно ще постійно залучати й інші правоохоронні органи, які спеціалізуються та тих чи інших кримінальних правопорушеннях.

Окрім цього, дане питання, хоч і не є новим, проте потребує подальшого вивчення та конкретики, адже на сьогодні простежується відсутність чіткого унормування засад та порядку взаємодії слідчого та оперативного підрозділу під час здійснення оперативно-розшукових заходів.

Бібліографічні посилання:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>. (дата звернення 21.02.2021).

2. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні. Наказ МВС України №575 від 07.07.2017 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17> (дата звернення 21.02.2021).

3. Матвієнко В. П. Взаємодія оперативного та слідчого підрозділів під час виявлення й фіксації корупційних злочинів у бюджетній сфері. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 2. - С. 206-219. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aymvs_2015_2_20 (дата звернення 21.02.2021).

4. Пясковський В.В. Процесуальні форми взаємодії слідчих з іншими співробітниками правоохоронних органів під час розслідування насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2015. №2. – С.186 - 194

Шаповалова Ірина Сергіївна
суддя Павлоградського міськрайонного суду
Дніпропетровської області,
доктор філософії в галузі права